

Regeringsrätten

Rättsfall

Fråga om avdrag för kostnader för personbil i jordbruk då även paketbil finns

Besvär av TI angående hemmansägaren G:s inkomsttaxering år 1958. — G:s jordbruksfastighet omfattade 28 hektar åker och 28 hektar skogsmark. G. erhöll avdrag för driftkostnaderna för en paketbil som han använt i jordbruket med yrkat belopp 1.258 kr. Fråga uppkom om och i vad mån han därutöver skulle få avdrag för kostnaderna för en personbil, som han också använt i jordbruket. — RR yttrade: I målet är upplyst att G. under beskattningsåret haft såväl en paketbil av märket Volkswagen som en personbil av märket Volvo, vilken senare han samma år bytt mot en ny sådan med en mellanavgift av 6.200 kr. Driftkostnaderna under beskattningsåret har utgjort 1.258 kr för Volkswagen-bilen och 1.790 kr för Volvo-bilen. I förvärvskällans tjänst har G. erhållit avdrag med 500 kr, i huvudsak avseende kostnader för resor med sistnämnda bil. Enär G. vid sidan av personbilen haft en paketbil och till en del

kraft en månad efter den dag, då ratifikationshandlingarna utväxlats och tillämpas därefter, i Storbritannien i fråga om utdelning, som förfaller till betalning å dagen för ikraftträdandet eller senare och i Sverige i fråga om utdelning, som förfaller till betalning den 6 april 1966 eller senare.

använt personbilen i annan förvärvskälla, kan personbilen endast i ringa mån betraktas såsom inventarium i jordbruket. Vid beräkning av G:s nettointäkt av jordbruksfastighet kan därför högre sammanlagt avdrag än 1.500 kr för byteskostnad och driftkostnad för personbilen skäligen icke medgivas. (RR:s utslag den 14/6 1966.)

Fråga om skattskyldighet här i riket för personal i Korea m. fl. platser

A. Besvär av TI angående leg. läkaren L:s inkomsttaxering år 1962. — L., som under tiden 4/6 1960—31/1 1962, dvs. ca 1½ år, var anställd vid Skandinaviska Undervisningssjukhuset i Korea, ansågs ej bosatt i Sverige och alltså ej skattskyldig för löneförmånerna under tjänstgöringen i Korea.. Sjukhuset var upprättat av regeringarna i Syd-Korea, Danmark, Norge och Sverige samt ett FN-organ; personalanställningen ankom i princip på sjukhusets styrelse. (RR:s utslag den 7/6 1966; två ledamöter av RR var av motsatt uppfattning.)

B. Besvär av banktjänstemannen B. angående inkomsttaxering år 1954. — RR yttrade: B. har under beskattningsåret med undantag av tiden den 4 februari—den 4 juni tjänstgjort vid Svenska Röda Korsets sjukhus i Korea. Angående sjukhuset och den vid detsamma anställda personalen är i målet upplyst följande. Kungl. Maj:t medgav genom brev den

10/8 1950 på rekommendation av Förenta Nationernas säkerhetsråd Svenska Röda Korset att på statsverkets bekostnad ställa till förfogande för överkommandot för de på Syd-Koreas sida stridande trupperna ett fältsjukhus enligt en av överstyrelsen för Röda Korset avgiven organisationsplan. Kungl. Maj:t meddelade i brevet bestämmelser angående sjukhuspersonalens förmåner, såsom arvoden, traktementen, resekostnadsersättning, fri förläggning och förplägnad med mera. Lagen om försäkring för olycksfall i arbete skulle gälla för personalen, varjämte ytterligare försäkringsskydd tillförsäkrades densamma. Kungl. Maj:t uppdrog åt försvarets civilförvaltning att bestrida samtliga kostnader för sjukhusets organisation och drift. Försvarets sjukvårdsstyrelse och arméförvaltningen bemyndigades att ställa erforderlig sjukvårdsutrustning samt beklädnad och övrig personlig utrustning till förfogande. Fältsjukhusets personal anställdes enligt avtal med överstyrelsen för Röda Korset för en tid av i regel 6 månader, vilken kunde förlängas. Personalen var regelmässigt förlagd i baracker.

Med hänsyn till vad sålunda och i övrigt upplysts angående arten av B:s uppdrag i Korea och tjänstgöringsförhållandena där, finner RR lika med KR, att B., oaktat längden av de tidsperioder han vistats utom riket, måste anses hava bibehållit sitt egentliga bo och hemvist här i riket. I följd härav är B. skattskyldig här i riket för under sagda tjänstgöring uppburan lön och åtnjuta naturaförmåner. (RR:s utslag den 7/6 1966; en ledamot av RR ansåg att B. med hänsyn till den tid han haft anställning vid Korea-sjukhuset — 29/10 1951—3/2 1953; 5/6 1953—14/4 1955 — inte kunde anses bosatt i Sverige.)

C. Besvär av majoren A. angående inkomsttaxering åren 1958—1960. — A., som tjänstgjort vid Svenska FN-bataljonen i Gaza 4/10 1957—juni 1963 (därefter som FN-observatör i Yemen till juni 1964 och på Cypern till 26/5 1965), ansågs skattskyldig i Sverige för under tjänstgöringen utomlands uppburna löneförmåner. (RR:s utslag den 7/6 1966; en ledamot ansåg att A. med hänsyn till den tid han vistats utom Sverige och övriga omständigheter ej varit bosatt i Sverige.)

D. Besvär av ryttmästaren H. angående inkomsttaxering år 1960. — H., som jämlikt generalorder och efter eget medgivande varit beordrad, först 3/3 1958—5/3 1959 och sedan t. o. m. 31/10 1959, att stå till FN:s förfogande för tjänstgöring i Palestina, ansågs skattskyldig i Sverige för såväl uppburan pension från Kungl. Statskontoret som arvoden från det svenska regemente han tillhörde under ovan nämnda tjänstgöring. (RR:s utslag den 7/6 1966; en ledamot av RR ansåg att H. med hänsyn till den tid han vistats utom Sverige och övriga omständigheter ej varit bosatt i Sverige.)

Anm.: Ang. likartade rättsfall, se Skattenytt 1964 sid. 545 med anm.; se även t. ex. Skattenytt 1965 sid. 90 och 297 samt 1967 sid. 65.

Fråga om man med hemmavarande barn är berättigad till förvärvsavgdrag, då hustrun avlidit i början av beskattningsåret

Besvär av N. angående inkomsttaxering år 1963. — N:s hustru, som sedan oktober 1961 vårdats på lasarett, avled där den 18/1 1962. N. hade den 1/11 1962 hemmavarande barn under 16 år. — I

deklarationen yrkade N. förvärvsavgift med 2.000 kr med hänsyn till att han under större delen av år 1962 icke levte tillsammans med hustrun. — TN vägrade sådant avgift, när N. skulle taxeras som gift skattskyldig. — PN: ej ändring, då den omständigheten, att N:s hustru som avlidit under beskattningsåret vid dödsfallet och under en tid av 3—4 månader dessförinnan varit intagen å sjukhus i beskattningshänseende icke kunde anses innebära att makarna levte åtskilda. Hos KR vidhöll N. sitt yrkande, när enligt första stycket av anvisningarna till 48 § KL jämfört med 65 §, fjärde stycket, det förhållande, som rått under större delen av beskattningsåret, skulle vara bestämmande för taxeringen. — KR: ej ändring på den av PN anförda grunden och då de för gift skattskyldig gällande bestämmelserna jämlikt 65 § tredje stycket KL jämfört med 3 § första stycket förordningen om statlig inkomstskatt skall i fråga om makar, som levte tillsammans, tillämpas jämväl under det beskattningsår, varunder make avlidit. — RR (sedan prövningstillstånd meddelats) fann besvären icke kunna bifallas, när N. mot ordalydelsen i de av KR åberopade stadgandena, enligt vilka han skall taxeras enligt de för gift skattskyldig gällande bestämmelserna, icke kan komma i åtnjutande av sådant förvärvsavgift, som enligt 46 § 3 mom. andra stycket KL och 4 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt tillerkänts änklings med hemmavarande barn under 16 år. (RR:s utslag den 13/7 1966.)

Fråga om ortsavgift för i Sverige bosatt utlänningsfamiljen i hemlandet

Besvär av TI angående skogsarbetaren P:s inkomsttaxering år 1959. — Hos PN

yrkade P. att antingen beskattas såsom gift skattskyldig eller att få avgift för periodiskt understöd med 2.250 kr som han liksom tidigare år sänkt i underhåll till sin familj i Finland. Liksom de senaste fem åren hade han under 1958 arbetat i Sverige 9 månader varje år. De återstående 3 månaderna hade han vistats i Finland hos familjen, som kvarbott där. TI yrkade däremot att P. skulle få ortsavgift för 9 månader såsom ensamstående skattskyldig med 1.380 kr. — PN medgav P. ortsavgift för 9 månader såsom gift skattskyldig med 2.760 kr. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/7 1966; en ledamot av RR ville medge P. ortsavgift för 9 månader såsom ogift och en annan ledamot för 12 månader såsom ogift.)

Anm.: Jfr RÅ 1963 not. 1598 (Skattenytt 1964 sid. 145) finsk byggnadsarbetare fick ortsavgift som ensamstående samt avgift för periodiskt understöd till hustrun; summan av avgiften lika med ortsavgift för gift, RÅ 1959 not. 66 (Skattenytt 1959 sid. 194) och 1964 not. 868 (Skattenytt 1965 sid. 27), italienska medborgare med hustrun i Italien fick ortsavgift som ensamstående (men ej avgift för periodiskt understöd). Att P. i förevarande fall tillerkändes ortsavgift såsom gift skattskyldig kan kanske tyda på att en viss hushållsgemenskap med familjen ansågs föreligga med hänsyn till hemlandets relativa närhet; meningarna var dock delade i RR. Se även nästa rättsfall samt Skattenytt 1966 sid. 403 och 1967 sid. 1.

Fråga om ortsavgift för person gift med utländsk medborgare anställd på utländsk beskickning i Sverige

Besvär av tjänstemannen H. angående inkomsttaxering år 1960. H., som av TN

taxerats såsom ensamstående skattskyldig, yrkade hos PN att få ortsavdrag som tillkommer gift med andra maken sammanlevande skattskyldig. H. framhöll att han hade gemensam bostad och gemensamt hushåll med hustrun, som var anställd på en utländsk ambassad. — KR fann dock icke skäl bifalla besvären, enär H., oavsett att han under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med sin hustru, icke kunde — med hänsyn till det förhållandet att hans hustru enligt 18 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt och 70 § 1 mom. KL ansågs i beskattningshänseende icke hava varit här i riket bosatt — åtnjuta ortsavdrag annat än såsom för ensamstående skattskyldig. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 27/9 1966.)

Fråga om extraordinära besvär och resning

Besvär av F. angående inkomsttaxering år 1952. — F. hade år 1952 beskattats för inkomst av kapital i enlighet med sin deklaration. I den beskattade inkomsten ingick gäldräntor å 4.280 kr, som F. erhållit från sin farmor. Sedan farmodern av RR vägrats avdrag för gäldräntorna, enär räntorna — vilka utgivits till omyndiga barnbarn — fick anses hänförliga till sådana periodiska understöd för vilka hon enligt bestämmelserna i 20 § KL inte var berättigad till avdrag, yrkade F. den 15/7 1963 hos RR under åberopande av särskild besvärsmätt i anledning av RR:s beslut beträffande farmodern nedsättning av 1952 års taxering med 4.280 kr. — RR förklarade dock att besvären icke kunde upptagas till prövning, enär den i 100 § TF stadgade tiden för anförande av besvär i särskild ordning försuttits. I den

mån besvären kunde anses innefatta ansökan om resning i målet, fann RR icke tillräckliga skäl föreligga för bifall till en sådan ansökan. (RR:s utslag den 12/7 1966.)

Extraordinär besvärsmätt: felskrivning?

Besvär av J. angående inkomst- och förmögenhetstaxering år 1962. — J., som redovisade inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder, upptog i deklarationens specifikation av djurbeståndet vid beskattningsårets utgång bl. a. en 2-årig unghäst till 2.000 kr och två 1-åriga unghästar till sammanlagt 10.000 kr. — TN följde deklarationen. Hos PN yrkade J. 23/10 1963 under åberopande av 100 § TF, att taxeringarna måtte nedsättas med 8.500 kr vardera. Misskrivning förelåg i det att fel rad ifyllts på specifikationen. Det gällde rätteligen två föl värda 1.500 kr sammanlagt. Då en 2-årig unghäst upptagits till 2.000 kr hade TN bort upptäcka ett sådant uppenbart förbiseende. TI bestred särskild besvärsmätt. Värdet av hästarna kunde variera kraftigt beroende på härstamningen. J:s yrkande hade framställts först sedan 1963 års deklaration avlämnats och därest ändring godtoges, skulle den eliminera sådan söjning av taxeringarna för vilken åtal enligt skattstrafflagen kunde ifrågakomma betr. J. (Se RN 1958 nr 3:1). J. hade vidare i 1963 års deklaration tillgodofört sig avdrag för ingående värde av hästarna i fråga med 10.000 kr. — PN prövade ej, enär talan ej anhängiggjorts i rätt tid och förutsättningar för särskild besvärsmätt icke visats föreligga. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/7 1966.)